

и нѣ не послѣдша, искамы, и ни не дава, чюкамы и ни не отвара. Нѣ нека вдигнемъ отъ средѣ тѣй голѣмо препятствіе; нека хвърлимъ грѣхове ты си чрезъ една истинна, и точна исповѣдь; нека са преговоримъ съ Бога, и тогасъ ей, сѣдша моленіата наши; тогасъ ей, ни дава, каквото мѣ вы попросили; тогасъ ни отвара вратата на милость-та си, нѣ до гдѣто имамы Бога неприапель, какво са надѣемъ? Когато най-нечестивіатъ Египетскій царь Фараонъ гледалъ толко раны, които мѣ былъ проводилъ Богъ за неговото жестосердіе, тѣ градъ, тѣ скакалци, тѣ рѣкыты обхрнаты въ кръкъ, тѣ чюма, и дрѣгы, дѣмалъ: що е това? Това е Божіата рѣка, която наказва Египтяныты, мѣ отговарали възскити мѣ; пѣрстъ Божій ѣсть.“(1) Яко пытате и вы: що е това? що е градътъ, който исповива сѣдбыты? що сѣ скакалцити, които исповдатъ лозіата? днесъ воды претеклы, үтрѣ сѣдша, дрѣгы пѣть вѣтровоке, които повреждатъ сѣдбыты? отговарамъ ви: „пѣрстъ Божій ѣсть.“ Що е скжпотіата, която поразака мѣстата? що сѣ сѣдбыты, които съсыпватъ кжшыты? що сѣ злошастіата, които дохождатъ ненадѣино? „пѣрстъ Божій ѣсть.“ Що сѣ волеститы, гладътъ, войната, чюмата? „пѣрстъ Божій ѣсть“,“ който наказва грѣхове ты на Хрістіениты: много сѣ раныты на грѣшника, говори Давідъ: огонь, градъ, гладъ, моръ, сичкыты тыа за отмыщеніе на грѣшниты сѣ създадены.“(2) вситы тыа сѣ оржжіа, които Божіата рѣка үпотрѣблала, за да наказва Хрістіенскыты грѣхоке.

И үбо, ако искамы да исчезнѣтъ злиныты, нека вдигнемъ причината на злиныты, която сѣ грѣхове ты наши; и исповѣданіето грѣхове ты ни обезоржжава Бога; отъ неприапель го прави пріапель; отъ сѣдникъ, отецъ до край человеклоубивъ. Истинната, и съвършената исповѣдь, която става не само отъ үста, нѣ и отъ сѣрдце, безъ срамъ, безъ извиненіе, съ здраво намѣреніе че ще са оставимъ отъ оныа грѣхоке, които смы сторили, нѣ прави достойны тѣка за благодать-та, и любовь-та Божіи, и тамъ за небесното царствіе.

[1] Исх. гл. 8. ст. 19. [2] Псал. 31, ст. 10.